

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2005-418-0277

Dato:

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 76 af 23. november
2005.

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Lise Bo Nielsen

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere materiale vedrørende sildekvoter udleveret af Brandt & Sigsten Pedersen under foretræde for udvalget den 23. november 2005, jf. alm. del – bilag 43.

Svar:

Brandt & Sigsten Pedersen bad i et brev af 31. oktober 2005 om foretræde for Folketingets Skatteudvalg. Foretrædet fandt sted den 23. november 2005 og drejede sig om den lovgivning om beskatningen af sildekvoter (L 229, folketingsåret 2003-04), der blev vedtaget før sommerferien 2004. Firmaet fandt, at der blev lovgivet med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2003 til ulempe og skade for de fiskere, der har valgt at sælge deres sildekvoter. Jeg er ikke enig i, at der ved L 229 var tale om en skærpelse med tilbagevirkende kraft. Dette har jeg begrundet i mit svar af 22. november 2005 på spørgsmål nr. 35 (alm. del).

I det nye materiale henviser firmaet til grundlovens krav om, at et lovforslag ikke kan vedtages endeligt, før det har været behandlet tre gange i Folketinget. Firmaet mener ikke, at dette krav blev overholdt ved Folketingets vedtagelse af reglerne om beskatning af sildekvoter, fordi de blev stillet som ændringsforslag til 2. behandling af L 229 om bl.a. den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter.

I dette spørgsmål kan jeg i det hele holde mig til det notat, som blev udarbejdet af Folketingets Parlamentariske Afdeling under behandlingen af L 229. Dette notat blev efter ønske fra Enhedslisten optrykt som bilag 2 i tillægsbetænkningen over lovforslaget (L 229 – bilag 32). Ændringsforslaget om sildekvoter blev ikke standset under Folketingets behandling af L 229.

De skattemæssige synspunkter i det nye materiale adskiller sig i øvrigt ikke fra synspunkterne i firmaets anmodning om foretræde for udvalget. Derfor kan jeg henvise til mit svar på spørgsmål nr. 35 (alm. del).

Jeg vil dog gentage indholdet af skattereglerne om sildekvoter som vedtaget ved L 229. For modtageren af en gratis tildelt sildekvote er der skattefrihed for kvotens værdi. Køber af en kvote kan afskrive købssummen. Sælger bliver beskattet af en fortjeneste, men kan fradrage et tab. På mig virker det som om, at firmaet gerne vil have skattefrihed og afskrivningsret ved anskaffelsen *samtidig med* skattefrihed ved salget.

Enhver, der sælger en kvote, må først anskaffe sig den. Det kan ske ved gratis tildeling eller ved køb. Hvis jeg ved min tiltræden som skatteminister i sommeren 2004 havde overtaget nogle regler, hvorefter en kvote kunne sælges skattefrit efter, at samme sælger enten havde fået kvoten skattefrit eller havde købt kvoten med ret til afskrivning, ville jeg have anset det som et hul, der skulle lukkes med det samme. Men heldigvis overtog jeg ikke sådanne regler.